

A CSALÁD

Dr. Sándor Lajos grafikája

FŐISKOLAI ALKOTÓK KÖRE

Már egy éve, hogy ismét működik az irodalomtudományi tanszék és személy szerint Lacházi Farkas László tanárság irányításával a főiskolai alkotók köre. A kör tagjai — Tandí Lajos, Temesvári Kovács Judit, Szabó Zsuzsa, Igriczi Zsigmond, Lakatos Attila, Kovács Antal és mások — számos alkalommal léptek műveikkel publikum elé, utóbb nemcsak „házi irodalmi estéken”, hanem Mélykúton, s más községeken is. Reméljük, mint a régiek közül Fenákel Judit, Simai Mihály, úgy a mostaniak közül is kerülnek ki majd írók, költők, akik sikereikkel a főiskola hírére is öregbítik.

Lakatos Attila: MONTÁZS

Úgy jössz mindig, mint városok vándora. Keresztutaknál nem töprengsz egy pillanatra sem, hordod válladon a kor útjelző tábláit. Homlokodon Nap világlik, melleiden kereklik a Hold, két szemed két arany-csillagbogár, arcod, ha hóra csöppen a vér, húsoz, jaj a húsoz fehér, mint a tetők a hó-paplanszuzata télen. Puha termő-takaródat villanyselek pörgetik, s ha lépsz, legszebb szavaim gyöngyfolyója fakad nyomaidban. Úgy vetkezel, hogy rádaggatott ékszerem, mint nyugós koloncot földre veted, s úgy is indulsz tovább, mint városok vándora, egy szál gyűrött, csillagporos levéllel betakarva.

Kocsis Antal:

KÉPTELEN KRÓNIKA

ezen a napon megöszültek reggelre a fák mi pedig hálgyog-könnyeiket hullajtva imára kulcsolt kézzel néztük a délen felkelő napot
ezen a napon a leköpdösött szeretők letörölték arcukról a nyálat és szűzi csókra nyújtották ajkukat
ezen a napon a betörők és tolvajok testületileg ibolyát szedtek
ezen a napon megbízható szemtanúk szerint egy buldog karonfogva sétált egy pirosszemű angorával
ezen a napon Fritz Kahn ládázabb ellenségei fejest ugrottak a nemi életbe
ezen a napon kötél általi halálra ítélték egy liliumipróót az ügyész súlyosbításért fellebbezett
ezen a napon a Vakok Intézetében bemutatták a rózsaszín éjszaka című erősen pornográf jellegű filmet
ezen a napon ismeretlen tettes Oroszlánszívű Richard lovasszobrának talpatán a felírást Oroszlánszágúra javította
ezen a napon a Horgászok Egyesülete névnapi díszlevelet küldött a halaknak pedig csak Cecil napja volt
ezen a napon a papok a szöszékről azt hirdették, hogy a biztonság az autóműködés mellett a beledobált kétfiratosoktól máris tönkrementek
ezen a napon a fák égbenyújtott ágaikkal megszávták örökös tagságomat ezen a végtelen festett háttér tragikomikus forgószínpadon

Karinthy nevével Az egyetemi színpad bemutatója

A pallérozott szellemesség adta szórakozást ígerte az Egyetemi Színpad következő bemutatója Karinthy nevével. Az április 27., 28., 29-i előadások megfeleltek ennek a várakozásnak; kellemes estéket szereztek a közönségnek. Sajnálatos, hogy elég kevesen nézték meg őket! Igaz, hogy az „Enekóra”-ba itt-ott diszsonáns hangok vegyülvén a kezdés gyengébben sikerült. Sokkal előbbé vált a produkció „A detektív”-ben, ahol Székely István „alakra szabott” játéka szerencsésen ellensúlyozta Greguss István helyenként modorosnak tűnő alakítását.

Egészen kiegyensúlyozott, értő és szorgalmas munkával beérlelt, kiforrott előadást az est második részében bemutatott darabokban láthattunk. „A propaganda” méltán nagy közönség-sikere valamennyi szereplő érdeme, senkit sem lehet kiemelni, vagy elmarasztalni. Talán egyetlen hibájaként az róható fel, hogy Karinthy

szövegéhez ragaszkodva nem alkalmazta ki az író által teremtett műveikori aktualizálási lehetőséget. — A lehetőségekhez képest szinte mindenki kihozta viszont a „Szabályos ielektani drámá”-ból. Különösen emlékezetes marad a főszereplő, Török Virág produkciója, aki sikereiben gazdag öt év után ezzel a fellépéssel nagyon szépen búcsúzott az Egyetemi Színpad gárdájától és közönségétől. Arról, hogy a stafétabotot tehetséges fiatalok kezébe adja át, meggyőző a többi szereplő lelkes. — Végh László rendező avatott irányítását is bizonyító — színvonalas játéka. A rendezőnek még külön érdeme, hogy a meglepően sok friss erőt láthatóan egységes, jó kollektívává tudta forrasztani a tapasztaltabb, „öregebb” színjátszókkal.

Tanulmányi kiránduláson

Az igazi jó idő országjáráson találta a III-IV. éves matematika-földrajz szakosokat. Április 20-27. között tanulmányi kiránduláson vettünk részt Nyugat-Dunántúlon. Utunk célja az ország fölünk távolos részeit megismerése. Természeti- és gazdasági földrajz, de különösen a néprajz szempontjából érdekes ez a táj.

Szombathely és Zalaegerszeg voltak a központjaink, innen tettünk kirándulásokat a szélrőzsa minden irányába. Az első nap elmentünk a jeli arborétumba, megnéztük az ország első eródművét Ikerváron, délután pedig jót fürdöttünk a büki termálvízben. A természeti szépségekben gazdag Kőszegi hegység lábánál fekszik Kőszeg. Ezt a történelmi múltú várost a helybeliek joggal nevezik „tető nélküli múzeumnak”, hisz a városnak majdnem minden háza műemlék. Láttuk a messzeföldön híres Jáki templomot. Érdekes volt a zalaegerszegi falumúzeum. Ezt a falut a környékbeli paraszok hagyományos módszereivel építették fel és rendezték be. Az itt látott kontyos háakkal az Országban még elszórtan találkozunk.

A szegedi ember számára szokatlan a zalai olajkitermelés módja. Gáznyomás hiányában „szunyogokkal” hozzák felszínre az olajat. Szemtanúi lehetünk a régi és új találkozásának a magyar-szombathelyi kerámiagyárban. Termékeinek gazdag skálája a hagyományos köcsögtől, csirkeltatótól a modern padlóvázáig mindent tartalmaz.

Programunkban a városnézés, üzemlátogatás mellett jelentős helyet kapott a túrázás. Túránk közül a legérdekesebb volt a tájékozódási verseny. Három csoportban egy iránytűvel és térképpel a kezünkben igyekeztünk eljutni Pölöskeből Csatárba. A problémát nem az erdőben való tájékozódás jelentette, hanem a kijelölt állomások megtalálása. Akiknek ez sikerült, nem felejtik el a táj nevét, az ellenőrző személyek betűből Göcsej-t rakták össze. A versenyidőn belül, minden állomást érintve csak három csoport jutott el a célig. Zalaegerszeg és Szombathely érdekességeit a két évfolyam egymásnak mutatta meg. Két-három év múlva mi vezetünk kirándulásokat. Mostani próbálkozásunk — előkészület volt ehhez.

Elményekben gazdagon, vidáman értünk haza. Ebben nagy szerepe volt vezetőnknek dr. Tóth Imre tanárnak. Köszönjük.

BOZÓ FRANCISKA

Versmondó verseny

Május 6-án rendezte meg a főiskola hagyományos versmondó versenyét. A zsűriben az Irodalomtudományi Tanszék tagjai mellett neves íróink — Benjámin László, Kossuth-díjas, Dér Endre és Mocsár Gábor, József Attila-díjasok — is részt vettek. A verseny első díját Chikán Ágnes kapta. Második helyezett Tandí Lajos, harmadik Hajós Terézia lett.

Tandí Lajos:

PÓZOK KÖZÖTT

vajon értelmes dac-e a nyakamba növesztett tüntetés meg az ideológiagyártás hogy hülyeségeimet méltó védőbeszédrel menthessem a régenvárt tárgyaláson az utolsó ítélet előtt

kukoricára terdepeltettük bölcsőnyi versikéinket felfújt kis háborúinkban vitézségi érdemmel tüntettük ki magunkat ám a pózok között néha magunkra találunk szemteinkben ha belülről toporzékol valami megfogalmazhatatlan varázsige

eldobtuk a könyökvédőket és kokárdákat sem hordunk már de homlokom fénylő transzparensén viselem naponta köztetek járva áradásban és ellenszélben a bennetek felfedezett Rendet — tisztangű forradalmam

Temesvári Kovács Judit:

LÉTEZÉS

Egy pofon és egy csók között az ember érzi torzult létét visszareved a totemre zöld-barna jávorszarvas izmos meleg testéből nőtt nyírfaág-agancs-koronára két tenyere köurna abba hullatja szavait az egyszer kimondhatót: boldog aki fegyelmezett konturjai mögött vigyázza a drága ősi érzékenységet és mindig a legjobbkor tépi fel sámán-kezelével rezdüléshálózata érfalait

Zsuzsa
NEM ISMERTÉL

Zsoltároztál hétszáz évig értem. Nem ismertél.

Igriczi Zsigmond:

PEDAGÓGIA

AZ ÚTON egy ráneosszoknyás cigányasszony püföl egy 8-10 éves gyereket. Módszeresen dolgozik: két nagy pofon, egy nyakleves, szünet, valamit mond neki ordítva, rikácsolva, aztán újabb két nagy pofon, egy nyakleves... de capo al fine... Közelebb érek hozzájuk. A gyerek bömböl, az asszony sipiket.

...még, hogy ne üsselek, agyon is verlek, ha nem mész iskolába. Iskolakerülőt nem nevelek! Elég volt nekem a sok naplopóból; tanult embert akarok belőled csinálni... te... te... koleratelep... Olyan akarsz lenni, mint az apád, aki most is le van csukva, vagy olyan, mint Jóska-tok, hogy egész nap csak csavarog, meg lop... Két pofon, egy nyakleves...

Nézzé mán fiatalember ez a büdös kölyök nem akar menni iskolába. Reggel eljött otthonról a táskájával, most meg a piactér mellett, hogy bámézkodik. Nem ment iskolába. Nem akar tanulni. Beszéljen már vele! Mondja meg neki, hogy aki nem tanul, az buta marad! — Egy pofon.

Rászólok: hagyja már ezt a gyereket!
— Hagyom én! — Még egy pofon.
— Őcsi figyelj ide!
A gyerek rámnéz, abbahagyja a sírást, nagy kerek szeméit rám meresztli. A szemé sarkában liternyi könny.

— Nem szeretsz iskolába járni?
— Nem hát! Ott mindig hátratett kézzel kell ülni, oszt azt nem szeretem. Bolond az a tanító. Megvert.
— És ezért jöttél el az iskolából?
— Hát... persze... meg olyan érdekes itt a piacon, meg van török-méz is.

Védelmeztél. En sohasem kértem. Nem ismertél.

Uralkodtam. Te adtad koronámat. Nem ismertél.

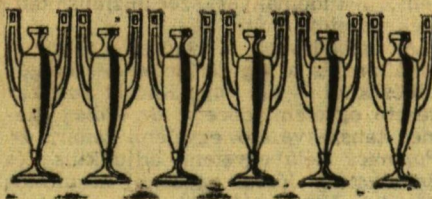
Vigyáztál: be ne fonjon pókháló-bánat. Nem ismertél.

Fehér fényben egyszer eléd álltam. Nem ismertél.

Felizzottam büszkén, koronátlan. Nem ismertél.

Királynődet tudatlan megölted. Nem ismertél.

Nem nyújthatom halott karom érted. Nem ismertél.

— Máskor is elszóktél?
— Nem, csak hát... minek vert meg a tanító?!

— Mit csináltál?
— Semmit, kiborult a tintám.
— És ezért megvert?

— Hát, mert a köpenyre öntöttem, meg aztán a cipőjre is.
— Akarattal?
— Hát...

— Nem szabad illet máskor csinálni. El kell menned az iskolába és tanulni kell. Ha jól tanulsz nem ver meg a tanító. Milyen jegyeid vannak?

— Tegnap kaptam írásból egy 4-est meg olvasásból egy 3-ast...

— Na látod, nem is olyan rossz jegyek. Aki ilyen jól tanul az ne legyen iskolakerülő. Okos fiú vagy te.

... meg aztán tornából is mindig ötösöm van, mer azt szeretem, mer ott nem kell hátratenni a kezemet.

— Nem csinálisz máskor ilyen butaságot, hogy elkerüld az iskolát ugye? Okos fiú vagy te.

— Az hát.
— Mész iskolába holnap?

— Megyek, de akkor nem ver meg a tanító? Meg ez se ver meg!? Közben a cigányasszonyra mutat.

— Nem, nem ver meg senki. Maga az anyja?

— Nem. Az anyja testvére vagyok, de tudja nem akarom, hogy ez is olyan csirkefogó legyen, mint a többi a családból. Azért nyaggatom, hogy legalább ebből legyen tanult ember...

MEG MONDJA a magáét, de én már otthagytam.

— Fiatalember! Várjon... Megállok.

— Megmondom a szerencsédet, ...nem akar jóslatni?

Hát igen, az alapokkal még baj van.